

Hoop

Visie – 2 januari 1999

Waar ik op hoop voor 1999?

Dat het niet weer gaat vriezen, als onze kersenbomen vol bloesem zitten.

Dat we thuis vaker gebakken lever met spek en uien eten dan in 1998.

Dat de fusie tussen Nijkerk en Hoevelaken een succes wordt en de christelijke partijen daar samen sterk blijven.

Dat Sparta Nijkerk niet degradeert.

Dat ik het na de zomervakantie langer volhoud om dagelijks een eind te lopen of te fietsen.

Dat Ineke en ik in gezondheid met kinderen en kleinkinderen ons dertigjarig huwelijksfeest mogen vieren.

Dat de nieuwe EO-reeks Prinsen en Prinsessen de harten van de kids in vuur en vlam zet.

Dat we in 1999 dezelfde hartverwarmende geestelijke eenheid tussen bestuur en bedrijf zullen ervaren als afgelopen jaar.

Dat Henk Binnendijk de eerste maanden na zijn pensioen echt de rust krijgt die hij nodig heeft.

Dat ik niet maar zo nu en dan, maar dagelijks besef dat je nog geen hart hebt gewonnen, als je een discussie hebt gewonnen.

Dat we het als EO echt zullen aandurven om met het Evangelie in de leefwereld van de jongeren binnen te stappen.

Dat de herkenning van christenen van hun eenheid in Jezus Christus over kerkmuren heen zich zal doorzetten.

Dat God veel verloren zonen, schapen en penningen zal terugvinden.

Dat er nieuwe boeken van Max Lucado en Philip Yancey in het Nederlands verschijnen.

Dat de oecumene van het hart zal uitgroeien tot een oecumene van hart, hoofd en handen.

Dat het aantal gemeenten met een Alphacursus zal verdubbelen.

Dat de wederkomst van de Here Jezus geen PM-post zal blijven, maar de toekomstverwachting van steeds meer christenen zal stempelen.

Dat mee-lopende, mee-zingende en mee-gelovende christenen radicale discipelen van Jezus Christus worden.

Dat ik mag groeien in de kennis van de Here Jezus.

Dat ik nog beter mag gaan begrijpen wat genade betekent.

En op nog veel dingen meer die, ook al had ik meer ruimte voor deze column, daarvoor te persoonlijk zijn. En nu, wat verwacht ik? Mijn hoop is op U, Heer!